

МІЖРЕГІОНАЛЬНА
АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

СТАНОВЛЕННЯ І РОЗВИТОК УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТІ

Випуск 9

*Матеріали VII Міжнародної науково-практичної конференції
“Україна як геополітична реальність: політика,
економіка, право, духовність”,
м. Київ, МАУП, 21 березня 2013 р.*

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2013

Рецензенти: *О. В. Куроченко*, д-р екон. наук, проф.
А. С. Лисецький, д-р екон. наук, проф.
К. В. Пічик, канд. екон. наук, доц.

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 5 від 29.05.13)*

Редакційна колегія:

А. М. Подоляка (голова), д-р юрид. наук, проф.;
А. А. Ігнатченко (заступник голови), канд. техн. наук;
М. Ф. Головатий, д-р політ. наук, проф.;
О. В. Куроченко, д-р екон. наук, проф.;
А. С. Лисецький, д-р екон. наук, проф.;
І. П. Розпутенко, д-р наук держ. упр., проф.;
Г. П. Ситник, д-р наук держ. упр., проф.;
Ю. П. Сурмін, д-р соціальних наук, проф.;
В. В. Утвенко, канд. іст. наук, доц.;
Н. М. Чернуха, д-р пед. наук, проф.;
М. В. Чечетов, д-р наук держ. упр., проф.;
Н. П. Ярош, д-р наук держ. упр.

Видання здійснене в рамках проекту
“Наукові праці МАУП”

Становлення і розвиток української державності : [зб. наук. пр.] /
М50 МАУП. — К.: ДП “Видавничий дім “Персонал”, 2008 —

Вип. 9: Матеріали VII Міжнародної науково-практичної конференції
“Україна як геополітична реальність: політика, економіка, право, ду-
ховність”, м. Київ, МАУП, 21 берез. 2013 р. / редкол.: А. М. Подоляка
(голова) [та ін.]. — 2013. — 288 с. : іл. — Бібліогр. в кінці ст.

Розглядаються питання організації управлінської діяльності, управління персо-
налом в сучасних організаціях, досліджуються актуальні проблеми менеджменту, що
свідчить про активне залучення студентів до проведення наукової діяльності. Це дасть
можливість усім бажаючим ознайомитися із сучасним станом управлінської науки в
Україні.

Для студентів, викладачів і всіх, хто цікавиться менеджментом.

ББК 65.290-2я43

Новальська Н. І. Формування управлінської думки в Україні з другої половини XIX ст. і до початку XX ст.	82	Степахно И. В. Духовный смысл современных экономических отношений	116
Паршина Н. П. Геополітична ідентичність населення України: фактори формування.....	86	Темник І. О. Економіка знань за сучасних геополітичних умов	123
Радченко О. Б. Самолегітимація і суб'єктність як умови геополітичної безпеки сучасного українського суспільства	90	Тімашова В. М. Культурне надбання в сучасному інформаційному суспільстві.....	126
Соколовська К. М. Українська мова як чинник формування духовності нової генерації українців	93	Костюк Т. О. Динаміка змін зовнішньополітичних пріоритетів України і їх вплив на імідж держави у світі	128
Шусть В. В. Соціокультурні аспекти впливу глобалізаційних процесів на українське суспільство	100	Баєв В. В. Формування системи безпеки туристичного підприємства в умовах глобальної нестабільності	131
Подолька С. А. Адміністративні процедури прокурорської діяльності щодо звернення громадян	103	Доносо Варгас Дієго Хосе, Доносо Варгас Сантьяго Феліпе, Доносо Варгас Хавієр Стратегія національної безпеки України в умовах глобалізованого світу	137
Юлдашев С. О. Використання альтернативних методів розгляду економічних спорів за кордоном.....	109	Магеррамзаде Алібала Саттар огли Основні засоби протистояння фінансовій кризі на національному і міжнародному рівні.....	141
Ємельянов А. С. Вексельні правовідносини як самостійний інститут господарського права	111	Астафьева Г. И. Утраченная эмпатия, социальные проблемы, “эмоциональное выгорание” и необходимые решения	149
Лісовський П. М. Феноменологічна редукція духовного капіталу як сенсорно-розумовий акт у конструктивній моделі мудрості: філософсько-політичний вимір.....	113	Бондаренко С. В. Роль громадської дипломатії у національному брендингу України	153
		Вакуленко Н. А. Активізація самостійної роботи студентів-економістів як шлях до запровадження у навчальний процес проекту “Європейський Мовний Портфель для економістів”	155

ВЕКСЕЛЬНІ ПРАВОВІДНОСИНИ ЯК САМОСТІЙНИЙ ІНСТИТУТ ГОСПОДАРЬСЬКОГО ПРАВА

Становлення і розвиток української державності, вип. 9, с. 111 — 112

Вексель за своєю юридичною природою є особливим видом цінних паперів, який опосередковує відповідні фінансові відносини у сфері господарювання і може бути використаний як додаткове джерело коштів для інвестування капіталу. Він (вексель) може:

- обертатись на вторинному ринку, опосередковуючи розрахунки;
- використовуватися як додаткове джерело коштів для інвестування коштів;
- застосовуватися як засіб відстрочки платежу, забезпечуючи збереження договірних зв'язків між суб'єктами господарювання;
- використовуватися в розрахунках у зовнішньоекономічній діяльності і тим самим слугувати утриманню валюти в Україні.

Важливість векселя як фінансового виду цінних паперів зумовлюється тим, що вексельний обіг здатний створити реальну альтернативу банківському кредитуванню, що в умовах скорочення інвестицій та кредитування, дефіциту обігових коштів в економіці країни сприятиме зниженню рівня банківських ставок. Враховуючи це, а також ви-

ходячи з можливості використання вексельних платежів у розрахунках у зовнішньоекономічній діяльності, можна стверджувати, що розвиток обігу векселів у сфері господарювання набуває надзвичайної актуальності також і з точки зору економічної безпеки.

Наступне положення полягає в тому, що сукупність правових норм, які регулюють відносини і складаються у процесі вексельного обігу, утворюють самостійний інститут господарського права — вексельне право.

Це положення можна довести, поперше, посиланням на певну сферу суспільних відносин, що припускає наявність власної системи джерел регулювання (джерела правового регулювання вексельного обігу можуть застосовуватися лише для регулювання тільки цього виду цінних паперів і ніяких інших).

Про специфічність і самостійність вексельних відносин говорить і кількість правових актів, що регулюють відповідні відносини. Вона є достатньо великою і багатоманітною. Щодо багатоманітності джерел вексельного права, то законодавство України про обіг векселів складається із Женевської кон-

венції 1930 р., якою запроваджено Уніфікований закон про переказні векселі та прості векселі (так званий Уніфікований закон), з урахуванням застережень, обумовлених додатком II до цієї Конвенції; із Женевської конвенції 1930 р. про врегулювання деяких колізій законів про переказні векселі та прості векселі; Женевської конвенції 1930 р. про гербовий збір стосовно переказних векселів і простих векселів; Закону України “Про приєднання України до Женевської конвенції 1930 р., якою запроваджено Уніфікований закон про переказні векселі та прості векселі”; Закону України “Про приєднання України до Женевської конвенції 1930 року про врегулювання деяких колізій законів про переказні векселі та прості векселі”; Закону України “Про приєднання України до Женевської конвенції 1930 року про гербовий збір стосовно переказних векселів і простих векселів”, цього Закону та інших прийнятих згідно з ними актів законодавства України.

Вексельні правовідносини регулюються законами України “Про цінні папери та фондовий ринок”, “Про державне регулювання ринку цінних паперів в Україні”, “Про банки і банківську діяльність”, “Про обіг векселів в Україні” [1], Положенням про переказний і простий вексель, затвердженим постановою ЦВК і РНК СРСР № 104/1341 від 07.08.1937 р., Правилами виготовлення і використання вексельних бланків, затвердженими постановою Кабінету Міністрів України і Національного банку України від 10.09.1992 р. № 528 та іншими законами, законодавчими і нормативними актами. Здійснення комерційними банками операцій з вексями регулюється “Положенням про операції банків з вексями”, затвердженим постановою Правління НБУ від 28 травня 1999 р. № 258.

Отже, і за масштабністю (кількістю актів), і за складністю (різноманітністю актів) вексельні правовідносини також заслуговують на їх виокремлення.